

Vypravěno
dne 26. 10. 15 22.

PŘÍLOHA

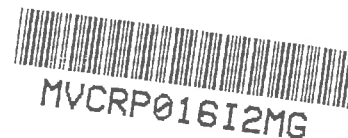
Ministr vnitra
Milan Chovanec

Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0521r

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 2. 11. 2015
podpis:

V Praze dne 2. října 2015
Č. j. MV-105028-3/VS-2015

Rozhodnutí

Ministr vnitra jako správní orgán příslušný podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podali
... v, nar. ... Struga – Makedonie, státní občan Makedonie a jeho manželka ..., roz. ..., Noví Pazar - Srbsko, státní občanka Srbska, do kterého zahrnuli své nezletilé děti: ... ov, nar. ..., 1, Praha – Česká republika, ..., ra, nar. ..., Beroun – Česká republika a ..., Praha – Česká republika, všechny děti státní občané Makedonie, všichni trvale bytem ..., dále jen „žadatel“, „žadatelka“ či „žadatelé“), rozhodnutí odboru všeobecné správy Ministerstva vnitra, (dále jen „Ministerstvo vnitra“), ze dne 3. 6. 2015, č. j. VS-3119/835.3/2-2015, jímž nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb. o nabývání a pozbytování státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon č. 40/1993 Sb.“), vyhověno jejich žádosti o udělení státního občanství České republiky, (dále jen „žádost“), a rozhodl **t a k t o**:

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **z a m í t á**.

O d ů v o d n ě n í

I.

Žadatelé požádali dne 30. 12. 2013 prostřednictvím Úřadu městské části Praha 4 o udělení státního občanství České republiky. Žadatelé jsou manželé, žadatel je státní občan Makedonie, žadatelka je státní občanka Srbska. Manželství uzavřeli v roce 2001 v České republice. Žadatel přijel do České republiky v roce 1998 a trvalý pobyt mu byl povolen od 25. 3. 2008. Žadatelka přijela v roce 1999 a trvalý pobyt má povolen od 19. 12. 2006. Do žádosti zahrnuli své tři nezletilé děti, které jsou státními občany Makedonie. Syn ... má trvalý pobyt povolen od 21. 12. 2006, dcera ... od 3. 1. 2008 a syn ... od 12. 5. 2008.

Ministerstvo vnitra usnesením ze dne 18. 11. 2014 řízení o žádosti přerušilo a současně vyzvalo žadatele k předložení v usnesení specifikovaných dokladů. Žadatelé byli rovněž informováni podle ustanovení § 47 správního řádu o zahájení správního řízení, a o svém právu podle ustanovení § 36 a 38 správního řádu nahlížet do spisu, navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí a vyjádřit v řízení své stanovisko včetně vyjádření se k podkladům rozhodnutí.

Většinu požadovaných dokladů obdrželo Ministerstvo vnitra ve dnech 12. 12. 2014 a 17. 12. 2014. Dne 21. 4. 2015 se žadatelé na vlastní žádost dostavili na Ministerstvo vnitra, kde jim bylo umožněno nahlédnout do spisu a pořídit si fotokopie ze spisového materiálu prostřednictvím vlastního mobilního telefonu. Žadatelům byla rovněž stanovena sedmidenní lhůta na doložení dalších dokladů, které žadatelé doložili ve dnech 22. 4. 2015 a 29. 4. 2015.

Po komplexním zvážení všech podkladů pro vydání rozhodnutí Ministerstvo vnitra konstatovalo, že žadatel nespĺňuje podmínku uvedenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona č. 40/1993 Sb. a žadatelka nespĺňuje podmínku uvedenou v § 7 odst. 1 písm. d) zákona č. 40/1993 Sb.

Na základě těchto skutečností Ministerstvo vnitra žádosti nevyhovělo.

V případě žadatelky, Ministerstvo vnitra konstatovalo, že žadatelka nespĺňuje podmínku stanovenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. d) zákona č. 40/1993 Sb., když žadatelka neprokázala znalost českého jazyka podle kritérií stanovených vyhláškou č. 137/1993 Sb., kterou se stanoví kritéria pro prokazování znalosti českého jazyka žadatelů o udělení státního občanství České republiky. Ze záznamu z pohovoru před Úřadem městské části Praha 4 vyplynulo, že žadatelka po gramatické stránce neovládá skloňování, používá zkomoleniny českých slov, neovládá používání předložek a z jejího projevu bylo zřejmé, že přečtenému novinovému článku porozuměla jen částečně.

V případě žadatele, Ministerstvo vnitra konstatovalo, že žadatel řádně neplnil povinnosti vyplývající z právních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění, kdy nehradil v roce 2008 pojistné řádně a včas, čímž měl po několik měsíců nedoplatek pojistného ve výši 2025 Kč a bylo mu vyměřováno penále celkem ve výši 191 Kč, obě tyto dlužné částky uhradil 2. 7. 2008. Dne 27. 2. 2012 bylo žadateli vyměřeno sankční penále ve výši 1571 Kč. Tímto jednáním, podle Ministerstva vnitra, žadatel nespĺnil podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona č. 40/1993 Sb.

II.

Rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 3. 6. 2015, č. j. VS-3119/835.3/2-2013, bylo žadatelům doručeno dne 8. 6. 2015. Dne 19. 6. 2015 podali žadatelé proti rozhodnutí včasný rozklad. K rozkladu žadatelé nepřipojili žádné další listinné důkazy.

V rozkladu žadatelé rekapitulují důvody, pro které bylo vydáno zamítavé rozhodnutí Ministerstva vnitra, a uvádějí skutečnosti, na jejichž základě navrhují, aby byla vydána samostatná rozhodnutí, a to následovně:

- I. Rozhodnutí ministerstva vnitra č. j. VS-3119/835.3/2-2014 se mění, a to tak, že se vyhovuje žádosti pana : _____ va, nar. _____ Struga - Makedonie, o udělení státního občanství České republiky zahrnující nezletilé děti žadatele, a to _____ a, nar. _____ Praha – Česká republika, _____ va, nar. _____ 12 Beroun – Česká republika a _____ ar. 1 _____ Praha – Česká republika.
- II. Rozhodnutí ministerstva vnitra č. j. VS-3119/835.3/2-2014 se mění, a to tak, že se vyhovuje žádosti žadatelky § _____ a o udělení státního občanství České republiky.

V rozkladu žadatelka uvádí, že mluví česky poměrně dobře, i když se jí nepodařilo zkoušku z českého jazyka složit, má za to, že by u opakované zkoušky uspěla. Srbština je jazyk slovanský a češtině příbuzný, nicméně některé odlišnosti jsou obtížněji zvládnutelné a při projevu žadatelky mohou působit navenek tak, že žadatelka český jazyk dostatečně neovládá. Žadatelka však pobývá v České republice již od roku 1999 a je plně integrována. Nikdy s dorozuměním problém neměla. Děti žadatelky a žadatele mluví již pouze česky. Jiné důvody nejsou v rozkladu uvedeny, žadatelka pouze odkazuje na vazby žadatele a jeho rodiny k České republice.

Žadatel v rozkladu uvádí, že všechny podmínky pro udělení státního občanství splňuje a nesouhlasí se závěrem Ministerstva vnitra, dle kterého žadatel nesplňuje podmínky ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona č. 40/1993 Sb., když důvodem dle Ministerstva vnitra je existence sankčního penále vyměřeného v rámci zdravotního pojištění dne 27. 2. 2012, ve výši 1.571 Kč.

V rozkladu žadatel uvádí, že neuhrazení předmětného penále vzniklo v důsledku nedopatření ve vedení účetnictví, ke kterému došlo ojediněle a posléze se již po upozornění účetní žadatele neopakovalo. V žádném případě nešlo o záměrné vyhýbání se povinností, jež pro žadatele vyplývají z příslušných právních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění. Naopak, žadatel je řádným plátcem zdravotního pojištění již několik let. Předložený dokument dokládající

zdravotní pojištění žadatele potvrzuje existenci pojištění již od 1. 2. 2004. Od té doby do současnosti nebyl evidován žádný případ nezaplacení pojistného, popř. případ vyhýbání se povinností žadatele. Existenci jediného případu z dubna roku 2008, kdy byl žadatelovi oznámen nedoplatek pojistného ve výši 2.025 Kč spolu se sankčním penálem ve výši 191 Kč, neoslazuje dané tvrzení, neboť žadatel ihned po oznámení předmětného plnění uhradil stejně jako v případě z roku 2012. V obou případech se jednalo o chybu účetní.

V rozkladu žadatel dále uvádí, že vytýkané jednání se odehrálo před více jak 3 lety, což je doba, kterou nový zákon o státním občanství považuje za zcela dostačující pro osvědčení plnění těchto povinností (přesto že ji vztahuje k okamžiku podání žádosti). Žadatel rovněž odkazuje na bohatou soudní judikaturu, která dle jeho názoru potvrzuje, že v případě takové časové prodlevy by uvedený nedoplatek neměl být brán v potaz nehledě na minimální výši nedoplatku.

Minimální výše nedoplatku je dalším argumentem žadatele v rozkladu, když tento považuje za naprosto bagatelní. Dle vyjádření žadatele se jedná o zcela minimální částku, která byla obratem uhrazena. Tuto skutečnost je dle žadatele třeba vidět ve světle toho, že své povinnosti na tomto úseku vzorně plnil již od roku 2004. Žadatel dále uvádí, že nikdy nepobíral dávky sociálního zabezpečení ani nebyl evidován na úřadu práce.

K výše uvedenému důvodu, pro který nebylo žadateli uděleno státní občanství, v poslední řadě uvádí, že tuto výtku je třeba vidět ve světle celkových velmi vysokých částek, které žadatel na zdravotním a sociálním pojištění odvádí. Jedná se o statisíce korun ročně, přičemž společnosti žadatele zaměstnávající přes 39 zaměstnanců odvádějí v rámci těchto dávek milionové částky ročně bez jakýchkoliv nedoplatků po celou dobu jejich existence. Dále žadatel uvádí, že všechny tyto skutečnosti prokázal předložením příslušných dokumentů (společnost .o. za období 2011 až dosud odvedla na sociální pojištění cca 4,5 milionu Kč, na zdravotním pojištění přes 1,7 milionu Kč, společnost .o. od roku 2012 až doposud odvedla na sociálním pojištění přes 1,7 milionu Kč a na zdravotním pojištění 400 tisíc Kč, společnost spol. s.r.o. za období 2014 až doposud odvedla na sociálním pojištění přes 2 miliony Kč a na zdravotním pojištění 240 tisíc Kč).

III.

O rozkladu proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně rozhoduje podle § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

Ministr vnitra k námitce žadatelky konstatuje, ve shodě se závěry Ministerstva vnitra v napadeném rozhodnutí, že znalost českého jazyka je nezbytným

předpokladem pro skutečnou integraci žadatelky, přičemž na straně žadatelky nebylo shledáno, že by jí v osvojení jazyka bránil věk, zdravotní stav, rodinná situace či jiná překážka, k níž by bylo možné přihlédnout jako k okolnosti hodné zvláštního zřetele.

Pokud žadatelka v rozkladu poukazuje na vysoký stupeň své integrace do české společnosti, ministři vnitra nezbytvá, než tento argument, s ohledem na neprokázání znalosti českého jazyka, odmítnout.

V případě žadatele, kterému nebylo státní občanství uděleno pro nesplnění podmínky ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona č. 40/1993 Sb., když žadatel řádně neplnil povinnosti vyplývající z právních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění, kdy nehradil v roce 2008 pojistné řádně a včas, ministr vnitra konstatuje, že neshledal důvod hodný zvláštního zřetele, který by měl vést k prominutí nesplnění uvedené podmínky dle § 11 odst. 4 zákona č. 40/1993 Sb.

Ministr vnitra k námitce žadatele konstatuje, že ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství vyžaduje plnění povinností na úseku veřejného zdravotního pojištění, lhotejně, o jakou částku se jedná. Ministr vnitra podotýká, ve shodě se závěry judikatury, srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 3. 2008, č. j. 5 As 51/2007-105, že smyslem a účelem podmínky pro udělení státního občanství dle § 7 odst. 1 písm. e) zákona č. 40/1993 Sb. je vyloučit z možnosti nabytí státního občanství České republiky žadatele, který po dobu svého dosavadního pobytu na území České republiky porušoval právní předpisy (zde upravující všeobecné zdravotní pojištění), neboť je důvodné reálné nebezpečí, že by takový cizinec pokračoval v závažném porušování právních povinností i jako občan České republiky, a je zde tudíž veřejný zájem na tom, aby takový cizinec občanství České republiky nenabyl. Relativně krátký časový odstup od vyměření sankčního penále v roce 2012, a to i s přihlédnutím ke zjištění nedoplateků v roce 2008, vede ministra k závěru, že Ministerstvo vnitra v napadeném rozhodnutí nepřekročilo meze správní úvahy dané citovaným ustanovením zákona č. 40/1993 Sb. Ministr vnitra rovněž konstatuje, že pokud žadatel v rozkladu uvádí jako důvod vzniku nedoplateků a vyměření penále nedopatření ve vedení účetnictví, nejedná se o důvody hodné zvláštního zřetele ve smyslu ustanovení § 11 odst. 4 zákona, neboť na každém, kdo se uchází o udělení státního občanství České republiky, lze právem požadovat, aby zcela beze zbytku plnil své zákonné povinnosti a jeho chování bylo transparentní a prosté všech pochybností (srv. rozsudek Městského soudu ze dne 21. Října 2014, č. j. 11 A 13/2012 – 44). Na základě právě uvedeného se proto ministr vnitra ztotožňuje se závěrem Ministerstva vnitra v napadeném rozhodnutí, že žadatel nespĺňuje v současné době podmínku pro udělení státního občanství České republiky stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, přičemž pro její prominutí nesvědčí ani důvody hodné zvláštního zřetele. Ministr vnitra se proto dále nevyjadřuje k námitkám stran trestní bezúhonnosti žadatele, nakořik považuje shora uvedené důvody za dostatečné, ani k tvrzením žadatele ohledně jeho jinak vysokého stupně integrace do české společnosti i vnitřního pocitu sounáležitosti s Českou

republikou, které ministr vnitra nehodlá nijak zpochybňovat. K námitce, resp. poukazu na novou právní úpravu v zákoně č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky, však ministr vnitra považuje za vhodné poznamenat, že dle jeho názoru nelze mechanicky argumentovat izolovaně jedním ustanovením nového zákona ve prospěch žadatele, pokud jak zákon č. 40/1993 Sb., tak zákon č. 186/2013 Sb. představují komplexní úpravu udělení státního občanství, jež se také musí na posuzování žádostí jako celek aplikovat.

IV.

Na základě výše uvedeného ministr vnitra konstatuje, že v napadeném rozhodnutí ani ve správním řízení, které mu předcházelo, neshledal takové pochybení, jež by mělo vliv na jeho zákonnost, a proto rozhodl způsobem uvedeným ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

ministr vnitra

